

Livsberättelsen som mening

Blir livet begripligt genom berättande? För oss själva, för andra? Ja, säger **Håkan Jenner** i boken *När livet kläds i ord*. Det vi berättar skapar bilden av oss, som vi vill framstå och upplevas av oss själva och av andra. Vi sorterar och redigerar för att få en så bra bild som möjligt. För att få en sammanhängande berättelse, en meningsfull helhetsbild. Bilden som blir vår identitet.

Här finns intressanta avsnitt om identitetsskapande och om relationers betydelse. Hur vår identitet skapas i relation med andra. Om olika förhållningssätt till omvärlden och till andra människor. Om valet att ställa sig utanför eller vara delaktig. Betrakta eller påverka. Om det yttersta ansvar vi har för våra egna liv och våra egna val.

Mycket av detta är intressant och tänkvärt.

Men det finns ett avsnitt i boken om meningsskapandets villkor, som jag tycker är problematiskt. För att få en meningsfull bild och berättelse måste man fundera över vad som är meningen med livet säger författaren. Inte meningen i största allmänhet utan meningen med just mitt liv. Man måste ha en vilja till meningsskapande, en möjlighet att skapa mening och en uppfattning om vart man vill sträva. Annars riskerar man hamna i ett existentiellt vacuum.

Det är tänkvärt men kan, som mycket annat, diskuteras. De flesta kanske har en vilja, men ingen möjlighet att skapa mening eller uppnå sina mål. Många människors fria vilja begränsas av deras yttre livsvillkor. Kanske är jag färgad av min livslånga kontakt med människor som av olika skäl hamnat på det vi brukar kalla livets skuggsida. Till följd av ohälsa, funktionsnedsättning, fattigdom, utanförskap eller av att vara på flykt. Många av dessa lever med hopp och i kamp, och ibland i förtvivlan. Alla har en berättelse, men möjligheten att få till stånd den meningsfulla berättelsen de skulle vilja ha,

"att konstruera ett liv" blir begränsad.

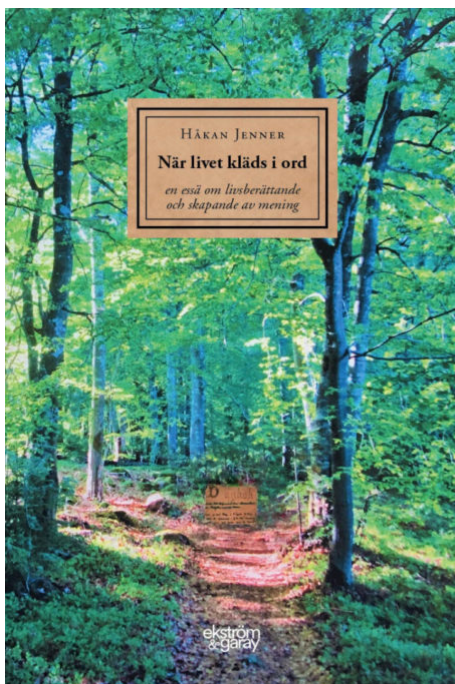
Boken är ambitiös och ovanlig i den meningen att den blandar erfarenheter och berättelser och knyter an till vetenskap och filosofi. Den utgör en bra inspiration för tankar och reflektioner om den egna livsberättelsen och de berättelser vi möter i vardagen, i vänkretsen eller arbetslivet. Tyvärr är alla de filosofer och inspirationskällor som åberopas män, med något enstaka undantag. Lite kvinnlig klokskap i frågan skulle kunna ge ytterligare dimensioner.

Gun-Lis Angsell

När livet kläds i ord – en essä om livsberättande och skapande av mening

Håkan Jenner

Ekström & Garay

Håkan Jenner är professor emeritus i pedagogik vid Linneuniversitetet